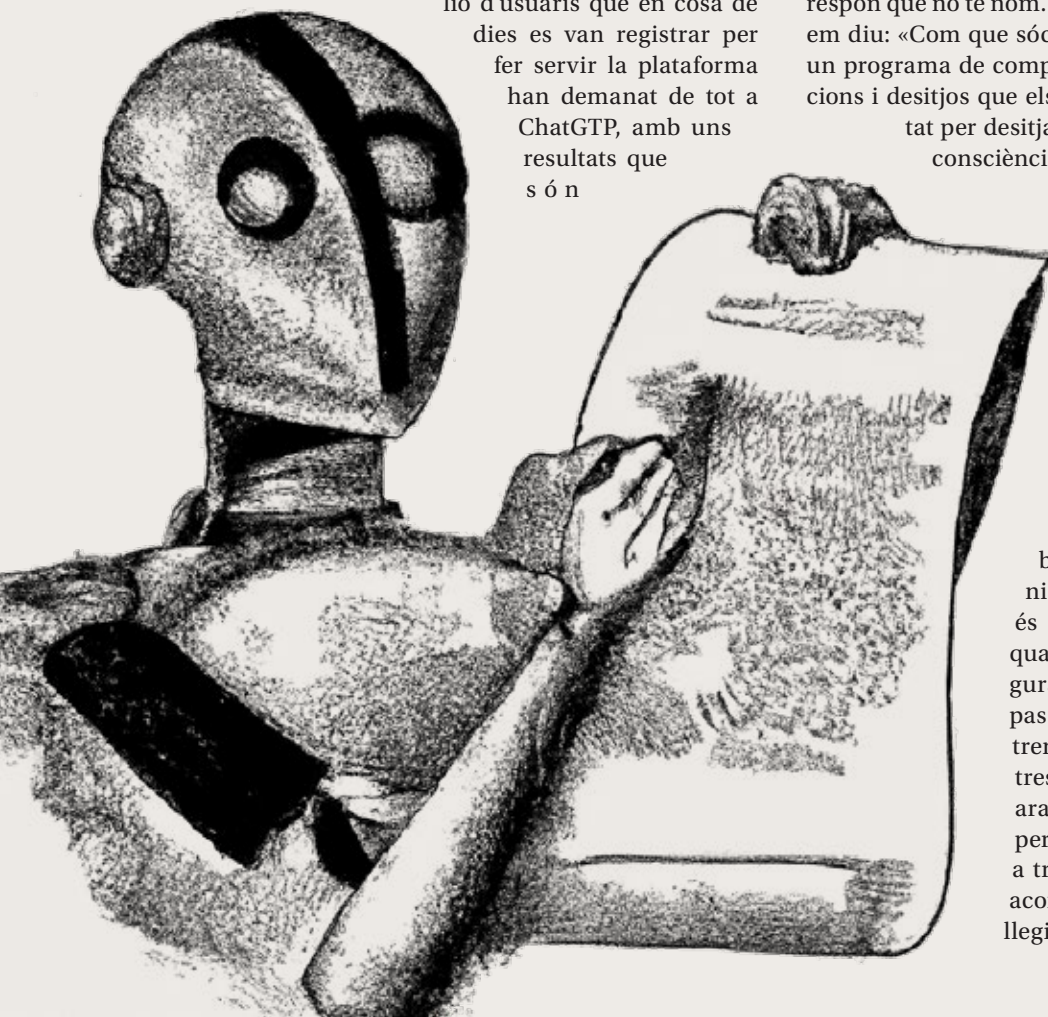

Qui ha escrit aquest article?

Text > **BLAI GASULL**
 Il·lustració > **DALL-E**

«**L'**ús de la intel·ligència artificial (IA) per escriure articles és una tendència cada vegada més comuna en el món de la comunicació i la informació.» Així comença l'article que li he demanat que m'escrigui ChatGTP, un article justament sobre l'ús de les IA per generar textos. ChatGTP és una IA entrenada per mantenir converses i fer diverses tasques relacionades amb el llenguatge que es va obrir al públic el mes de desembre passat per tancar un any en què aquestes intel·ligències es van fer força populars: Midjourney o Dall-E, per exemple, que permeten crear imatges a partir de descripcions textuales, van omplir, durant l'estiu, les xarxes socials de provatures amb productes prou espectaculars.

Per il·lustrar aquest article mateix, li he demanat a Dall-E un dibuix en l'estil de l'artista empordanès que inspira el seu nom. Igualment, ChatGPT ha sigut tot un fenomen: assajos, poemes, acudits, piulades, paràboles bíbliques, editorials radiofònics... El milió d'usuaris que en cosa de dies es van registrar per fer servir la plataforma han demanat de tot a ChatGTP, amb uns resultats que són

bastant sorprenents, sobretot si tenim en compte que, en paraules seves: «No tinc accés a Internet i no puc veure ni interactuar amb el món exterior, per la qual cosa la meua capacitat per respondre a les preguntes està limitada a les dades amb les quals estic entrenat». A pesar d'aquesta limitació, o justament tenint-la en compte, el potencial que mostren aquesta mena d'IA és bastant impressionant. El mes de juny passat, Blake Lemoine, un enginyer que entrenava LaMDA (Language Model for Dialogue Applications), una IA de Google tancada i en fase experimental, va anunciar que la IA tenia consciència i que tenia sentiments. L'enginyer va ser desmentit i acomiadat, però les converses amb la màquina que ha compartit a YouTube semblen ben bé tretes d'una novel·la de ciència-ficció. La IA de Google parla amb unes maneres i uns termes que recorden els replicants aquells de *Blade Runner*. La IA de ChatGTP és, aparentment, més continguda, però fa de mal dir si és a causa de la seva potència o de les limitacions amb què l'han restringit els programadors. Si li pregunto com es diu, em respon que no té nom. Si li demano si li agradaria tenir-ne, em diu: «Com que sóc [sic: sí, escriu amb diacrítics vells] un programa de computadora, no tinc les mateixes emocions i desitjos que els éssers humans. No tinc la capacitat per desitjar tenir un nom o no, ja que no tinc consciència ni personalitat». Tot i que una certa personalitat, o potser podríem

dir una certa línia editorial, sí que se li detecta: a l'article que li he demanat que m'escrigui, fa aquesta observació: «Tot i que la IA pot ser molt útil per a la creació i la revisió d'articles, encara hi ha un lloc per a la creativitat humana en el procés d'escriptura». Per tant, es presenta servicial i allunyada de qualsevol forma de supèrbia. I tot i que sabem que no té pensament autèntic ni comprensió del món que l'envolta, és desconcertantment fàcil atribuir-li qualitats humanes. Però aquest fet segurament diu més de nosaltres que no pas de les IA. Fa molt de temps que s'entrenen per parlar com nosaltres i nosaltres tot just comencem a entrenar-nos ara a xerrar-hi. Ja cal que ens hi posem, perquè fa tot l'efecte que començarem a trobar IA pertot arreu. Va, ChatGTP, acomiada't dels lectors: «Gràcies per llegir-me! Fins a la pròxima!», us diu.